

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Veronikou Burianovou ve věci

žalobce: **V. R., státní příslušnost X**
bytem v ČR X
zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou
sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2025, č. j. MV-20770-5/SO-2025, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žaloby

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 6. 12. 2024, č. j. OAM-51341-22/ZM-2024 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla podle § 44a odst. 11 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty pro nesplnění podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
2. Součástí žaloby žalobce učinil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, který s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, odůvodnil tím, že nepřiznáním odkladného účinku by žalobci vznikla nepoměrně větší újma než hrozí veřejnému zájmu, jelikož, ač žalobce napadeným rozhodnutím není bezprostředně nucen k opuštění České republiky, hrozí mu, že nebude schopen hradit své životní náklady na území ČR a absence jeho příjmu zasáhne i do rodinného a soukromého života v jeho domovském státě, neboť finančně zabezpečuje svou rodinu.
3. Žalovaná se vyjádřila k návrhu žalobce podáním ze dne 12. 5. 2025 tak, že žalobce vykonával pracovní činnost na území dlouhodobě v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou s

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

místem výkonu práce, které bylo zrušeno. Na nově udávané pracovní pozici není oprávněn žalobce pracovat, takže přiznáním odkladného účinku podané žalobě nedojde ke změně jeho postavení. Žalovaná navrhl, aby soud návrh zamítl.

4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
7. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
8. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí

správního orgánu. Žalobce je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).

9. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu vyhrazeného pro výjimečné případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2024, č. j. 6 Azs 145/2024 – 21, bod 6).
10. Pokud jde o povinnost žalobce tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy v důsledku napadeného rozhodnutí, žalobce tvrdil toliko to, že nebude schopen získat prostředky ke své obživě na území a k obživě své rodiny ve své vlasti. Soud připomíná, že výsledkem řízení, které vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, je neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty žalobce. Předmětem napadeného rozhodnutí nebyl zákaz pobytu žalobce na území ani vyloučení možnosti výdělečné činnosti na základě jiných pobytových oprávnění než předmětné neprodloužené zaměstnanecké karty. Právním následkem napadeného rozhodnutí je stav, kdy žalobci není oprávněn přechodně pobývat na území po dobu delší než 3 měsíce a vykonávat zde zaměstnání na pracovní pozici dle zaměstnanecké karty (srov. § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Tyto důsledky nepředstavují podle soudu nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám, jelikož se jedná se o předpokládané a standardní důsledky neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Případnou ztrátu příjmů v důsledku zániku oprávnění vykonávat zaměstnání dle zaměstnanecké karty lze nahradit např. výkonem výdělečné činnosti na základě jiného oprávnění (srov. § 89 a násl. zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti), příp. může žalobce získávat prostředky k obživě výdělečnou činností ve své vlasti. Újma tím vzniklá žalobci je nepochybně újmu, kterou je možné v případě zrušení rozhodnutí správních orgánů nahradit, což podstatně snižuje její závažnost. Ostatně tvrzení žalobce, že nebude schopen získat prostředky ke své obživě na území a k obživě své rodiny ve své vlasti, byla zcela obecná a nekonkrétní. Žalobce nijak konkrétně nespecifikoval, jak a proč se jeho výdělkové možnosti a příjmy v důsledku napadeného rozhodnutí změnily, ani kdo a jak je na jeho příjmech závislý. Tvrzení žalobce nepředstavovala tvrzení o existenci hrozby konkrétní, závažné a nevratné újmy.
11. Soud z výše uvedených důvodů nepovažoval za splněnou již první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě, a proto se nezabýval splněním další podmínky. Z tohoto důvodu nebylo zapotřebí vyjadřovat se k odkazu žalobce na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, jelikož to se v žalobcem citované části vztahovalo právě k druhé podmínce. Soud tedy žalobcovu návrhu nevyhověl, neboť nebyly kumulativně naplněny obě zákonné podmínky, a odkladný účinek žalobě nepřiznal (§ 73 odst. 2 s. ř. s.).

12. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
13. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 13. května 2025

JUDr. Veronika Burianová v.r.
samosoudkyně